

множество Іудейско ми говорихъ, и въ Іерусалимъ и тука, и крѣщѣхъ че той не трѣбува
 25 вече да е живъ. Но азъ, понеже разбрахъ че не е сторилъ нищо достойно за смъртъ, и самъ той ся отнесе до Августа *Кесаря*, рѣшихъ да
 26 го проводѣхъ. За когото имамъ нищо извѣстно да пишъ на господаря *си*: за това го изведохъ прѣдъ васъ, и нарочно прѣдъ тебе, царю Агриппо, за да стане испытаніе-го му и да имамъ що
 27 да пишъ. Защото ми ся вижда беснѣтно, като проваждамъ вързанъ челоуѣкъ, да не забѣлѣжъ и обвиненія-та противъ него.

ГЛАВА 26.

1 И Агриппа рече Павлу: Имашъ дозволеніе да говоришь самъ за себе си. Тогазъ Павелъ прострѣ рѣкъ и начинъ да говори за оправданіе-то
 2 си: Честитъ считамъ себе си, царю Агриппо, като имамъ прѣдъ тебе днесъ да ся оправдаѣхъ за
 3 всичко за което мя Іудеи-тъ обвиняватъ. А най-вече *понеже знаѣхъ* че си вѣждъ на всички тѣ обычаи и разыскванія Іудейскы; за това молихъ
 4 ти ся да мя послушашъ търпѣливо. Мой-тъ *още* отъ младость-тѣ ми животъ, който проминѣхъ отъ начало между народъ-тъ си въ Іерусалимъ,
 5 всички-тъ Іудеи го знаѣхтъ; Понеже мя знаѣхтъ отъ начало, (ако бы щѣли да засвидѣтелствувать.) че споредъ най-точно-то ученіе на нашъ-
 6 тѣ вѣрѣ живѣхъ Фарисей. И сега прѣдстоѣхъ на сѣдъ за надеждѣ-тѣ на обѣщаніе-то, което
 7 е Богъ обѣщаль на отцы-тъ ни. Въ което *обѣщаніе всички тѣ* дванадесетъ наши племена, които служатъ Богу день и нощъ непрѣстанно, надѣхтъ ся да достигнѣтъ; за тѣзи надеждѣ,
 8 царю Агриппо, мя обвиняватъ Іудеи-тъ. Що? *мыслите ли* за невѣрваніе, че Богъ въскръсява